Haziran 1980, Sayı: 13

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

HİÇ BİR FAŞİST CİNAYET CEZASIZ KALMAYACAKTIR

Irkçı MHP'nin başkan yardımcılarından ; bir çok faşist cinayetin planlayıcısı; azılı faşist Gün Sazak 27 Mayısta hak ettiği cezayı buldu.

Bu azılı faşistin öldürülmesinin hemen ardından, bütün hakim sınıf temsilcileri ağız birliği etmişcesine, Gün Sazak'ın öldürülmesinden duydukları "üzüntüyü" dile getirdiler. "Anarşi"ye, "terör"e lanetler yağdırdılar.

Bu azılı faşistin öldürülmesinin hemen ardından yurdun her yanında MHP nin faşist saldırgan itleri, halka ve tüm devrimcilere karşı yoğun bir terör kampanyasına giriştiler. Gözü dönmüşcesine her yanda azgınca saldırdılar. Bu saldırı kampanyası sırasında 10 larca ilerici, devrimci şehit oldu. Gün Sazak'ın öldürülmesinde "anarşi"ye, "terör"e lanet yağdıran Türkeşler, Demireller, Ecevitler, bu yoğun faşist teröre ses çıkarmadılar. Böylece herkes, bir kez daha bunların gerçek yüzünü gördü. Bunların karşı çıktığı, lanetlediği "terör"; devrimci yığınların kendilerini savunmak için uygula - dıkları devrimci terördür. Hakim sınıfların karşı çıktığı"terör" kendileri - nin iktidarına yönelen, onlara korku salan devrimci terördür. Devrimci terör haklı,meşru terördür. Ama buna karşı çıkan yalnızca hakim sınıfların temsilcileri değildir. Rus sosyal emperyalizminin uşakları olan TİP , TSİP, TKP gibi teşkilatlar; Üç Dünyacı karşı devrimci Aydınlık gibi teşkilatlar; Türkiye Devrimci Komünist Partisi, Devrimci Halkın Yolu gibi oportunist teşkilatlar,tek tek azılı faşist katillerin cezalandırılması eylemlerine, kim tarafından yapıldığına, hangi amaca yöneldiğine bakmadan "bireysel terör" yaftası asmakta ve bu tür eylemlerin hakim sınıfların eline halka saldırı fırsatı verdiği demogojisini yapmaktadırlar. Bunlar önce Gün Sazak gibi azılı bir faşistin temizlenmesinden duyulması gereken sevinci dile getirecek yerde; adeta üzüntülerini dile getirmektedirler.

Hakim sınıflar, halka şu veya bu şekilde saldırmaktadırlar, saldıracaklardır. Onlar için saldırı fırsatı diye bir sorun yoktur. Eğer böyle bir fırsata ihtiyaçları olsa,bunu kendileri de yaratabilirler. Her türden oportunistin bu konuda yaptıkları demogoji gerçekte halka ve devrimcilere "uslu durun" çağrısı yapmaktan başka anlama gelmez. Faşist terörü geriletmenin yolu "uslu" durmak değil; örgütlü ve silahlı bir biçimde faşist terörün üstüne yürümektir.Biz komünistlerin bu soruna yaklaşımı, hem her türden Marksist-Leninist maskeli "sağ" yaklaşımdan hem de esas hedefi gözden kaybeden, tek tek silahlı eylemleri adeta amaç haline getiren Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği(MLSP/B), Halkın Devrimci Öncüleri(HDÖ)gibi teşkilatların "sol" yaklaşımından bütünüyle değişiktir.

Gün Sazak gibi azılı faşist, eli kanlı katillerden, Yaşar Değerli gibi işkenceci - lerden, halka zulüm eden devlet güçlerinden hesap soran terör haklı, meşru bir terördür. Partimiz, bu tip devrimci terörden yanadır. Ve bizzat bu gibi terör eylemlerine önder - lik etmektedir. Ancak şurası bilinmelidir ki; bu gibi terör eylemleri, ancak halk yığınlarının devrimci mücadelesinin örgütlenmesine hizmet ettiği; halk yığınlarının örgütlenmesi ile birlikte ele alındığı; onunla iç içe alındığı zaman doğru, komünist eylemler olur. Tek tek faşistlerin cezalandırılması komünistler için hiç bir zaman amaç olmamıştır. Bizim amacımız; komprador patron ağa devletini yerle bir etmek, sosyalizm yolunda işçi sınıfı önderliğinde halkın demokratik diktatörlüğünü kurmaktır. Bi

15-16 HAZİRAN TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ BİLİNCİNDE VE MÜCADELESİNDE YAŞIYOR

MARKSİZM-LENİNİZM'İN KISTASLARI

Merkez Komitemiz, Nisan ayı içinde yaptığı 9.toplantısında Marksizm-Leninizmi her türden revizyonizmden ve oportunizmden ayıran temel kıstaslar üzerine görüşerek, bu kıstasları ortaya koydu. Bu sayıdan itibaren, bu konuda alınan kararın metnini yayınlamaya başlıyoruz:

Lenin,Marksizm'in ayırdedici kıstası konusunda, Marks'dan alıntı yapmakta ve Marksa dayanarak Marksist olmak için "sınıf mücadelesinin kabulünün yeterli" olmadığını belirtmekte ve Marksist olmak için "sınıf mücadelesinin kabulünün proletarya diktatörlüğünün kabülüne kadar uzatılması"gerektiğini söylemektedir.(Bkz. Marks,Engels-Lenin,Proletarya Diktatörlüğü üzerine, Bora yn.)

Stalin ise Marksist-Leninist olmanın üç temel kıstasını ;

a) Sınıf mücadelesinin b)Proletarya partisinin c)Proletarya diktatörlüğünün kabulü olarak ortaya koymaktaydı.

Yine Stalin, "Leninizmin İlkeleri" adlı yazısında Leninizmin bir dizi ayırdedici özelliğini 2.Enternasyonal oportunistlerine ve Troçkist görüşlere karşı mücadele ile bağıntı içinde ortaya koymaktadır. Bütün bu ilkeler, modern revizyonizme karşı mücadelenin de gereklilikleri ile birlikte ele alındığında şu kıstaslar Marksizm-Leninizm'in ayıdedici özellikleri olarak görülebilir

1- <u>Marksizm-Leninizm bilimine karşı tavır; Marksizm-Leninizm'in ilkelerinin genel evrensel geçerliliğini kabul edip etmeme :</u>

Bilindiği gibi bütün oportunistler ve revizyonistler, Marksizm-Leninizm'in çarpıtılmasına Marksizm-Leninizm'in ilkelerinin tahrifi ile, bu ilkelerin genel evrensel geçerliliğini reddetmekle başlarlar. Onlar bunu yaparken çeşitli metodlar kullanırlar.

Bir bölümü Marksizm-Leninizm'in "enternasyonal özünü, milli biçimle kaynaştırma "ndeki doğru talebi çarpıtarak; Marksizm Leninizm'in enternasyonal özünün içini boşaltıp "milli Marksizm" teorilerini piyasaya sürerler. Mesela Tito revizyonizminin yaptığı bu idi. O, Marksizm-Leninizm'in bir dizi evrensel ilkesi (proletarya diktatörlüğünün gerekliliği, Komünist Partisinin öncü rolü, İşçi sınıfının önderliği,vb.) "Yugoslavya'ya özgü" safsatasıyla reddediyordu. "Çok merkezci" Togliatti de "İtalya'ya özgü Markisizm"ile aynı telden çalıyordu. Bugün EURO (Avrupa) komünist adı verilen revizyonistler de bu tip bir sapma içinde bulunmaktadırlar.

Bir bölümü ise, Marksizm- Leninizm'in en temel ilkelerini "şartlar değişti" safsatası ile reddetmektedir. Bunlar Marksizm-Leninizm'in en temel önermelerinden biri olan somut şartların doğru bir şekilde tahlili önermesini karikatürize etmekte; bir takım yüzeysel değişiklikleri çağın özünün değiştiği şeklinde yorumlamaktadır. Bunlar Leninizm'in bütün emperyalizm çağı boyunca geçerli olan en temel ilkelerini tahrif etmektedir. Kruşçof revizyonistleri ile Üç Dünyacı revizyonistler bu tip bir sapmaya en iyi örneklerdir. Kruşçof revizyonistleri "şartlar değişti" gerekçesiyle mesela Leninizmin "Savaş ve Barış", "Sosyalizme geçiş","Proletarya devletinin dış siyaseti" konusundaki görüşlerinin eskidiğini ilan ettiler.

Üç Dünyacı revizyonistler de yine şartlar değişti gerekçesiyle Leninizmin dünyanın ikiye bölünmüşlüğü ile ilgili genel ilkesel tespitini yürürlükten kaldırdılar.Devrim ile karşı-devrim arasındaki net ayırımı yok ettiler. Marksizm-Leninizm'in bilimine karşı tavır, Marksizm-Leninizm'in genel evrensel geçerliliğini kabul edip etmeme, bütün Marksist-Leninistler ile her türden revizyonist ve oportunistleri birbirinden ayıran en temel kıstaslardan biridir.

Gelecek sayıda Marksizm-Leninizme karşı tavırla bağıntılı bir sorun olan teorinin öneminin kavranıp kavranmadığı sorunu ele alınarak yazıya devam edilecektir.

★★★

Baştarafı 4.sayfada

protesto gösterileri sürdürüyordu. Bu protestolar, Mayıs ayı içinde bir zenciyi trafik kontrolu sırasında öldüren 4 ırkçı beyaz polisin mahkemede beraat ettirilmesi üzerine doruğuna ulaştı.

Bu polisler, bir trafik kontrolu sırasında çevirdikleri bir zenciyi döverek öldürmüşlerdi. Ve bu Miami'de 4 ay içinde bu tip üçüncü olaydı. Beyazlardan oluşan juri, polisleri suçsuz'olarak beraat ettirdi. Bu bardağı taşıran son damla oldu. Miami'de yaşayan 220 bin zenci halk protesto gösterilerine girişti. Şehirde hayat durdu. Florida valisi, sıkıyönetim ilan ederek iç savaş için hazırlanmış 'Milli Muhafızlar'ı zenci halkın üzerine saldırttı. Halk direndi. Çatışmalarda 20 den fazla kişi öldü. 600 ün üstünde kişi yaralandı.

'Milli Muhafızlar', kan ve ateşle 'sukuneti' sağladılar. Ama bu sukunet uzun sürmeyecektir. Amerika'nın bütün milliyetlerden emekçi halkı, er geç komünist önderlik altında birleşerek; proletarya devrimi ile ABD deki tekelci sermayenin diktatörlüğünü yıkacak; proletarya devletini kuracaktır. ABD de milli meselenin çözümü proleter devrimine bağlıdır.

Bugün bütün devrimçilerin, komünistlerin, görevi; ırkçı baskıların teşhir etmek, zenci halkın haklı mücadelesi yanında tavır takınmaktır.

GÜNEY KORE HALKI ZAFER KAZANACAKTIR

Güney Kore Mayıs ayı içinde büyük kitle ayaklanmalarına sahne oldu. Mayıs ayı içinde başta Seul olmak üzere, bir çok şehirde öğrencilerin başını çektiği kitle eylemlerinde, işçiler, emekçiler 1 yılı aşkın süredir var olan sıkıyönetimin kaldırılmasını; hakim sınıfların bazı politikacılarının tutuklanmasını talep ettiler. Bütün ülkede çığ gibi büyüyen kitle gösterileri karşısında dehşete kapılan hakim sınıflar, bütün ülkede sıkıyönetim ilan ettiler; Kore gizli servisinin başı, azılı Amerikan uşağı General Çun Du Van, pratikte ülkede iktidarı ele geçirdi. Faşist ordu ülkede 40 bin Amerikan askerinin yardımı ile kitle hareketlerini kanla bastırmaya çalıştı. 16 ve 18 Mayıs arasında yalnızca Kvangyu adlı şehirde 24 öğrenci faşist terörün kurbanı oldu. 18 Mayısta, Kvangyu'da iki kız öğrencinin faşist ordunun askerleri tarafından sokak ortasında çırıl çıplak soyularak, sürgülenip katledilmesi üzerine Kvangyu halkı ayaklandı. Üç gün süren silahlı çatışma sonucu şehirde bulunan 10 bin asker ve 3500 polis, şehri terketmek zorunda kaldı. Şehir isyancı halkın kontrolüne geçti. Kvangyu bir hafta süre ile isyancı halkın denetiminde kaldı. Bu bir hafta içinde Güney Kore'nin her yerinde emekçiler, Kvangyu halkı ile dayanışmalarını dile getiren eylemler yaptılar. "Faşizme Ölüm", "Kahrolsun faşist Çun Du Van yönetimi", "Sıkıyönetim kalksın" şiarları bütün halka bayrak oldu. Kvagyu'da isyancılar, şehirde bulunan silah depolarını basarak silahlandılar.

Güney Kore'nin gerçek hakimi olan Amerikan emperyalistleri, olaylar üzerine derhal açıklamada bulunarak, Güney Kore'deki uşaklarını destekleyeceklerini, gerekirse daha çok asker göndereceklerini bildirdiler. Güney Kore'deki 40 bin Amerikan askeri, Kvangyu'daki isyanı bastırmak için doğrudan harekete geçirildi. Amerikan emperyalistleri açıklamada bulunarak Kuzey Kore'den utanmazca müdahale etmeme talebinde bulundular. Kuzey Kore'deki rejimin borazanlığını yapan Çinli Üç Dünyacı revizyonistlerin başlarından Hua Kuo Feng, Japonya gezisi sırasında yaptığı açıklamada, Güney Kore'deki ayaklanmanın kendi iç işi olduğunu, Kuzey Kore'nin buna karışmayacağını açıklayarak Amerikan emperyalistlerine garanti verdi.

Faşistler Kvangyu'yu çevirdiler. Yeterince örgütlü ve silahlı olmayan halk, ağır silahlarla şehire saldıran faşist orduya karşı direndi. Sonunda direniş kırıldı. Şehirde kontrolu faşist hakim sınıflar yeniden ele geçirdiler.

Amerikan emperyalizminin bölgedeki kalelerinden biri olan Güney Kore'deki isyan; faşist hakim sınıfların iktidarının diken üzerinde olduğunu bir kere daha gösterdi.

Gerçekten güçlü olanın halk yığınları olduğunu gösterdi.

Ama isyan aynı zamanda örgütlenmenin ve silahlanmanın da önemini; komünist önderliğin önemini de gösterdi. Bir çok yarı sömürge ülkede olduğu gibi, Güney Kore'de devrim ancak komünist bir önderlik altında, halk savaşı yolu ile gerçekten kalıcı zaferler kazanabilir ve mutlaka kazanacaktır. Güney Kore halkı komünist önderlik altında örgütlenip, silahlanacak, Amerikancı faşist diktatörlüğü yerle bir ederek; işçi sınıfı önderliğinde demokratik diktatörlüğünü kuracaktır.

Bunu ne Amerikan emperyalizminin müdahaleleri; ne revizyonistlerin ihanetleri; ne faşistlerin terörü engelleyemeyecektir.

AMERİKA - Miami

ZENCİ HALK, IRKÇI BASKILARA KARŞI AYAKLANDI

Miami'de zenci mahallelerinde Mayıs ayı içinde zenci halk ayaklandı. ABD'de nüfusun önemli bir bölümünü oluşturan zenci halk, beyazlar karşısında hala ikinci sınıf insan muamelesi görmekte; ırkçı baskılara maruz kalmakta; horlanmaktadır. 8 Ağustos 1963 de yaptığı açıklamada Mao Zedung, ABD deki zenci halkın durumunu şöyle değerlendiriyordu :

"Zenci halk ABD nüfusunun %11 ini oluşturmaktadır. Onlar köle gibi yaşamakta, baskı görmekte horlanmaktadırlar. Toplumdaki yerleri böyledir. Büyük çoğunluğunun oy hakkı yoktur. Ancak en ağır ve beyazların yapmadığı işlerde çalışabilirler. Ücretleri, beyazların aldığının yarısı, üçte biri kadardır. İşsizlik oranı, beyazlarınkinden çok daha yüksektir. Bir çok eyaletlerde beyazlarla aynı okula gidemezler, aynı masada oturup yemek yiyemezler, otobüs ve trenlerde beyazlarla aynı bölümde oturamazlar. Devlet kurumları, zencileri keyfi bir şekilde tutuklar; ırkçılar, Ku Klux Klan gibi teşkilatlar, zencileri sokak ortasında döver, katlederler."

1963 den bu yana zencilerin durumunda kâğıt üzerinde bir çok değişiklik olmasına rağmen; gerçekte fazla bir değişiklik olmamıştır. Zenciler, yine zenci olduklarından horlanmakta; işsiz kalmakta; dövülmekte ve hatta sokak ortasında öldürülmektedir.

Miami'de Mayıs ayı içinde olan zenci ayaklanması da işte bu horlanmaya karşı mücadelenin bir ifadesi idi. Zenci halk, ırkçı, beyaz polislerin baskısına karşı uzun süredir

Devamı 3.sayfada

zim her eylemimiz bu amaca hizmet eder. Tek tek faşist katillerin cezalandırılması, işte bizim bu amaca yürürken, önümüze çıkan bazı engellerin temizlenmesi anlamını taşır. Komprador patron ağa devleti tek tek faşistlerin temizlenmesi ile değil; emekçi yığınların partimiz önderliğinde örgütlenip, silahlanarak yürüteceği uzun süreli halk savaşı yoluyla yıkılacaktır. Biz komünistler bunun bilincinde olarak önderliğimizde yürütülen devrimci şiddet eylemlerini, halk yığınlarının örgütlendirilmesi ve bilinçlendirilmesi çalışmasının bir parçası ve bu görevin ihtiyaçlarına bağlı olarak ele alıyoruz.

Hakim sınıflar komünistlere, devrimcilere, tüm emekçi halka azgınca saldırıyor. Daha 13 Mayısta Partimiz, değerli savaşçıların - dan birini Orhan Bakır yoldaşı kaybetti.

Hakim sınıfların eli silahlı MHP'li faşist itleri, şeflerinden biri olan Gün Sazak'ın öldürülmesi üzerine azgın saldırılara giriştiler. Hakim sınıfların ordusu baskılarını artırdı. Bütün bunlar emekçi halka gözdağı vermek, örgütlenmeyi ve mücadeleyi engellemek için yapılıyor.

Bize yapılan saldırılar, bizi yıldırmıyor. Yıldırmayacak. Her faşist cinayet ve bu cinayetlerin suçluları emekçi halkımızın bilincine kazınıyor. Ve partimiz önderliğinde emekçi halkımız, bütün faşist cinayetlerin hesabını Demokratik Halk Devrimiyle soracaktır.

Azılı faşist katiller ise, Demokratik Halk Devrimi yolunda cezalarını devrim önce sinde de bulacaklardır.

Bizi kurtaracak; faşist zulmü mezara gömecek tek güç; TKP/ML önderliğindeki örgütlü, silahlı kendi gücümüzdür !

TKP/ML önderliğinde, TDKO, TMLGB safla - rında örgütlenelim !

Silahlanalım !

Yürüyelim sömürünün ve zulümun üstüne !

★ ★ ★

AEP REVİZYONİSTLERİ VE UZANTILARI TAM BİR KAOS İÇİNDE

Bugün AEP (Arnavutluk Emek Partisi) yönetici kesiminin başını çektiği yeni oportunist akım arasındaki ideolojik-siyasi kaos tüm hızıyla devam ediyor.

Bu karışıklık ülkemize daha da büyük boyutlarla yansıyor. %100 AEP'ciler arasında dalaş hızlanarak sürüyor. Onlar birbirlerini AEP'ci olmamakla suçluyorlar. Türkiye Devrimci Komünist Partisi (TDKP) adlı revizyonist parti, Devrimci Proletarya, Devrimci Halkın Yolu gibi gurupları 'faşist' olmakla, 'provokatör'lükle ödüllendiriyor.

Diğerleri ise, AEP'nin Türkiye Devrimci Komünist Partisiyle ilişki sürdürmesini bir türlü hazmedemiyorlar. Öte yandan da açık eleştiriyi 'düşmanlık' olarak kavradıkları için AEP'yi eleştiremiyorlar. Fakat tabanlarındaki unsurlar, sözlü tartışmalarda AEP'nin hataları olduğunu kabul etmek zorunda kalıyorlar.

AEP kervanına 'Mao Zedung'u mahkum ederek(!)' katılanlardan birisi de kendisine 'TKP/ML Hareketi' adını takarak varlığını sürdürmeye çalışan bir gurup. Partimizden tasfiyeci bir hizip olarak atılan bu gurup 22 Mart 1980 tarihli bir yazı ile 'Mao Zedung revizyonizmini red ve mahkum (!)' ettiğini açıkladı.

Bu tasfiyeci hizip, boynuzun kulağı aşması gibi, AEP revizyonizminden de ileri giderek Mao Zedung'a, Çin Demokratik Halk Devrimine azgınca saldırıyor.

Mesela AEP revizyonizminin mimarı Enver Hoca:

"Ulusal düzeyde, Çin sosyal emperyalizmi, kurtuluştan sonra alınmış olabilecek sosyalist nitelikteki her önlemi yıkmayı... " (Emperyalizm ve Devrim, Yıldız yayınları, s.27) diyerek Çin'de 'sosyalist nitelikteki önlemlerden' bahsetmektedir. (Tabi, Çin devriminin önderi olan orta burjuva-küçük burjuvaziye 'sosyalist önlemler'aldırılması gibi Marksizm-Leninizme katkıları bir yana bırakıyoruz.)

Tasfiyeci hizip ise, Enver Hoca'dan da ileri giderek,

"...devrim sonrası, Çin'de sosyalizm yönünde hiç bir adım atılmamış; kapitalizme karşı hiç bir sosyalist tedbir alınmamıştır." (s.2) diye tesbitler yapmaktadırlar.

Üstelik bunlar; "1970'lerin ilk yıllarından sonra Çin, sosyal emperyalist bir ülke haline gelmiştir."(s.1) diyerek Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'ne yaptığı yardımların; emperyalist bir ülkenin sosyalist Arnavutluk'a yaptığı yardım gibi göstermekte ; kendi gibilerinin de 1970'lerden bu yana emperyalist bir ülkenin uzantısı siyasi hareketler olduğunu savunmaya çalışmaktadırlar.

İşte revizyonizmin vardığı yer...

★ ★ ★